

ת"פ 2377/07 - מדינת ישראל נגד אריאל טל

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 2377-07 מ.י. לשכת תביעות ירושלים (פלילי) נ' 21 ינואר 2014
טל אריאל

בפני כב' השופטת חגית מאק-קלמנוביץ, ס. נשיא
בעניין: מדינת ישראל ע"י לשכת תביעות ירושלים

המאשימה

נגד

אריאל טל

הנאשם

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של גניבת חשמל לפי סעיף 400(א) לחוק העונשין התשלז-1977. למעשה הנאשם הורשע פעמיים, שכן הכרעת הדין הראשונה שניתנה לאחר דיון בהיעדרו בוטלה, והוא הורשע פעם נוספת לאחר שניתנה לו אפשרות להביא ראיות מטעמו.

הנאשם ניהל את התיק באופן מכביד ברמה יוצאת דופן, כפי שעולה מהפרוטוקולים וההחלטות השונות שבתיק. הדברים מדברים בעד עצמם ולא אחזור עליהם.

מתחם הענישה ההולם

כאשר מדובר באירוע יחיד של שימוש למטרות ביתיות, ולא בשימוש מסחרי או בתופעה החוזרת על עצמה, אני סבורה שמתחם הענישה ההולם לעבירה בה הורשע הנאשם עומד על עונש שאינו כולל מאסר בפועל. בעניינינו, לנאשם אין הרשעות קודמות, אולם כתב האישום מתאר אירוע התחברות על ידי הנאשם לאחר שהתחברות קודמת (שאינה מיוחסת לנאשם שבפני) נותקה על ידי עובדי חברת החשמל. כמו כן מדובר בתקופה לא קצרה של למעלה מחודש ימים שבה היה החיבור קיים. מאחר שהמניע העיקרי לעבירה זו הוא כלכלי נדרש עונש כספי שיפגע בכדאיות שבמעשים.

לאור כל האמור אני סבורה שמתחם הענישה ההולם נע בין עונש ללא הרשעה לבין עונש הכולל מאסר על תנאי וקנס כספי.

העונש הראוי במקרה זה

כפי שציינתי לעיל, הנאשם ניהל את התיק באופן מכביד ביותר. הכרעת הדין שניתנה בתיק בוטלה, וניתנה הכרעת דין

מרשיעה נוספת לאחר שמיעת ראיות ההגנה. הנאשם נעדר מדיונים רבים, הוצאו נגדו צווי הבאה וצווי מעצר, הוא הגיש בקשות שונות כולל מספר בקשות פסלות שנדחו על ידי וחלקן נדחו גם בערעור. התנהלותו של הנאשם בזמן הדיונים עצמם ודבריו בבית המשפט אף הם היו חריגים, ולא היה בהם כדי לכבד את הנאשם עצמו.

הנאשם טען כי הוא חולה וסובל מבעיות שונות, אולם לא הובאו ראיות לכך.

המאשימה ביקשה להטיל על הנאשם מאסר על תנאי וקנס גבוה. הנאשם ביקש לבטל את הרשעתו כדי שלא לפגוע בעתידו מאחר שהוא מתמחה במשפטים. הנאשם העלה טענות שונות לגבי אופן התנהלות המשפט והפגיעה שנגרמה לו לטענתו. כמו כן שב והעלה טענות שהועלו על ידו בנוגע להסדר טיעון שנכרת עימו, אשר לטענתו לא כובד על ידי המאשימה. בהחלטות שניתנו בתיק התייחסתי לטענה זו וקבעתי הסדר טיעון מחייב הסכמה של שני הצדדים, ולא ניתן במסגרת הליך זה לחייב את המאשימה להסדר מסויים שהיא אינה מסכימה לו, גם אם הסכימה בעבר.

נסיבה משמעותית שיש להביא בחשבון לזכות הנאשם היא העובדה שהחוב לחברת החשמל יושב והנאשם שילם את שנדרש ממנו.

לאור כל האמור אני דנה את הנאשם לעונש כדלקמן:

מאסר על תנאי לחודשיים למשך שלוש שנים על העבירה בה הורשע הנאשם.

קנס כספי בסך 5,000 ₪ שישולם ב-5 תשלומים שווים מיום 1.2.14 ובכל 1 לחודש בחודשים שלאחר מכן. אם הקנס לא ישולם עד תום המועד ירצה הנאשם 30 ימי מאסר תמורת הקנס.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ' שבט תשע"ד, 21 ינואר 2014, בנוכחות הצדדים.